L A P O R J E

15.IV.2018 α Ω **16.** ted.

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net
Spletna stran: http://zupnija.laporje.si
GSM: 041/849-571

APRIL – MALI TRAVEN

15-NED.= HELENA ***7.*** *Za farane, tudi za še nerojene,*
10.-*Štefanija Kolarič obl.,Hinko Pavlič, Bojan Sinič, Elizabeta Fregl*
OD 15.DO 22. IV. TEDEN MOLITVE ZA DUHOVNIŠKE POKLICE

16-PON=*BERNARDKA LURŠKA* ***8.-*** *po n. Brezmadežne*
17.*TOR* =SIMON ***8.-*** *po n. Brezmadežne za duhovike*
18.SRE.=GALDIN ***8.****za duhovniške in red.poklice*
19.ČET.=*LEON* ***18.-****Amalija Španring, duh.pokl.*
20.PET,*NEŽA,TEOTIM* ***18.-za*** *duh.po.,Ivan Košič FR.*
21-SOB.ANZELM,KONRAD ***Ž=17.-*** *Jožefa Korošec*
22.-NED. *LEONID* **7.**Za žive in p. farane, **10.-** *Manica in pok. Polanec, Ivan Merc in sor., Elizabeta Fregl, Stanko Uršič,,* BLAGOSLOV KONJ
NA GOR.POLSKAVI OB 15.URI MOLITEV ZA DUH.POKL.,VABLJENI VSI.
SREČANJE S STARŠI BIRMANCEV

Jezus, Dobri Pastir, prebudi v vseh župnijskih občestvih duhovnike, diakone, redovnice in redovnike, apostolske laike in misijonarje za ves svet, ki ga imaš rad in ga želiš zveličati. Še posebej ti priporočamo naše župnijsko občestvo, ustvarjaj v nas duhovno ozračje prvih kristjanov, da bomo postali molitveno občestvo, ki bo z ljubeznijo sprejemalo Svetega Duha v njegovih darovih.

Pomagaj vsem duhovnikom in redovnikom. Vodi korake tistih, ki so se velikodušno odzvali tvojemu klicu in se pripravljajo na posvečenje ali na evangeljske zaobljube. Ljubeče se ozri na številne mlade in jih povabi, naj gredo za teboj. Daj jim razumeti, da se bodo mogli samo v tebi povsem uresničiti. Te velike srčne zadeve izročamo priprošnji Marije, saj je ona mati in vzornica vseh duhovnih poklicev. Prosimo te, ohranjaj nam trdno vero, da nas bo Oče uslišal, ko ga prosimo za tisto, kar si nam ti naročil prositi. Amen.

bl. Janez Pavel II. ob 23. svetovnem molitvenem dnevu za duhovne poklice

VSTALI JEZUS

LUKA 24,35 Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta JEZUSA prepoznala po lomljenju kruha.

po lomljenju kruha tj. pri lomljenju ali zaradi njega.

Jezus se prikaže učencem

36 Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!«

Mir vam bodi: nekatere besedilne priče dodajajo Jaz sem, ne bojte se.

37 Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha.

38 Dejal jim je: »**Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in poglejte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz**.«

moje roke in moje noge: na njih so bila ohranjena znamenja križanja.

40 Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge.

Ker pa od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel:

»**Imate tukaj kakšno jed?«**

42 Ponudili so mu kos pečene ribe.

43 Vzel jo je in jo vpričo njih pojedel.

44 Nato jim je rekel: »To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: **Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih.«** [r] [O]

18,31; 24,27; 1 Mz 3,15; 49,10-11; 4 Mz 21,9; 5 Mz 18,15.18; Iz 7,14; 9,5-6; 40,9-11; 42,1sl.; 49,6; 53,1-12; Ezk 34,23; Mih 5,1.3; Zah 9,9; 12,10-13,1; 13,7; Mal 3,1; Ps 2; 16; 22; 69; 72; 110; 118; Dan 7,13-14; 9,24sl.; Mt 16,21; Jn 5,39.46; Apd 26,22; kaže na obstoj zgodnje oblike trodelnega kanona (gl. splošni uvod); psalmi bi v tem primeru označevali vse modrostne »spise«.

45 Tedaj jim je odprl um, da so doumeli Pisma.

zmožnost neposrednega, intuitivnega dojetja.

46 Rekel jim je: »Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih,

47 in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu.

48 **Vi ste priče teh reči**.«

(Jn 20,4–8)

TUDI TI PRIPOVEDUJ

Ker je Jezus vnel srci učencev iz Emavsa, sta še tisto uro odšla svojim prijateljem povedat, kaj sta slišala in videla.

Ko so si učenci medsebojno pripovedovali, kaj so doživeli, je Vstali stopil mednje in jim je zaželel mir.

Pričevalska skupnost učencev je lepa podoba za Cerkev: to je skupnost ljudi, ki si pripovedujemo in pričujemo, kaj smo doživeli, kaj smo videli in spoznali. Eni pripovedujejo o osebnih izkušnjah, drugi se sklicujejo na izkušnje tretjih – kakor učenci v Jeruzalemu. Na svoji poti doživljamo vsi osebne izkušnje; če nam te odprejo oči in nam zagori srce, se srečamo z Vstalim. Za evangelista Luka se vstajenje zgodi takrat, ko se nekaj najgloblje dotakne našega srca, ali kakor je rekel Paul Tilich, kjer nas nekaj »resnično zadene«. To so vsakdanje izkušnje: pogovori, srečanja, pričevanja, kosila, sprehodi, skupno bivanje in evharistija.

Veliko se pogovarjamo in se srečujemo z ljudmi. Toda pogovor ostaja pogosto le klepet in naše srečanje le bežen kontakt z ljudmi. Kjer se resnično razvije pogovor, kjer pričujemo in drug drugemu odpiramo oči, kjer ob pogovoru začne goreti srce – tu se zgodi vstajenje, tu srečamo tudi Vstalega v podobi enega od svojih sogovornikov.

Anselm Grün, Izkusimo velikonočno veselje

V evangeliju po Luku srečamo vstalega Jezusa, kako se prikaže zbranim učencem (prim. Lk 24,36), ki so nezaupljivi in prestrašeni mislili, da je prikazen. Romano Guardini je zapisal: ***»Gospod se je spremenil. Ne živi več tako, kot je živel prej. Njegovega bivanja ... ne moremo razumeti. Pa vendar je telesno ..., saj vsebuje vse njegovo dosedanje življenje in usodo, preko katere je moral iti, torej trpljenje in smrt. Vse je resničnost. Čeprav spremenjena, pa vendar je dotakljiva resničnost«.***

Ker vstajenje ni izbrisalo znamenj križanja, je Jezus svojim apostolom pokazal roke in noge. In da bi jih prepričal, jih je prosil, naj mu dajo kaj jesti. Tako so mu učenci »ponudili kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpričo njih pojedel« (Lk 24,42–43).

Sveti Gregor Veliki razlaga, da »na ognju pečena riba pomeni trpljenje Jezusa, Srednika med Bogom in ljudmi. On se je namreč blagovolil potopiti v vode človeškega rodu. Sprejel je, da mu bo naša smrt zadrgnila zanko ter bo postavljen na ogenj, da bo prenašal bolečine v času trpljenja«.

Po zaslugi teh zelo nazornih znamenj so učenci prerasli začetne dvome in se odprli daru vere. Ta vera jim je omogočila razumeti, kar je bilo napisanega o Kristusu. Beremo namreč, da jim je Jezus»odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: 'Tako je pisano: Kristus bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo spreobrnjenje v odpuščanje grehov vsem narodom ... Vi ste priče*(Lk 24,45-48).«*

Zveličar nam zagotavlja svojo resnično navzočnost med nami po Besedi in evharistiji. Kakor sta namreč emavška učenca prepoznala Jezusa po lomljenju kruha, tako

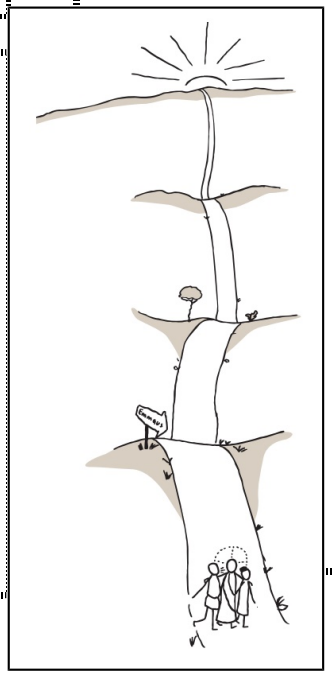

tudi mi srečamo Jezusa med obhajanjem evharistije. Benedikt XVI.

Molitev z učencema iz Emavsa

Moje oči so zastrte in moj spomin se izgublja
v nekem filmu z vedno istim dogajanjem:

23. april
VOJTEH (ADALBERT)

Po rodu je bil Čeh, rodil se je okoli leta 950 na gradu Libici pri Pardubicah. Starši so mu po zaobljubi omogočili, da se je pripravil na duhovniški poklic. Poslali so ga v šolo v Devin (Magdeburg), kjer se je zanj očetovsko zavzel nadškof Adalbert (od njega je Vojteh dobil tudi ime Adalbert). Prvi praški škof Detmar ga je posvetil v duhovnika in trudil se je, da bi bil dober in zgleden duhovnik. Po smrti škofa Detmarja leta 982 so ga izvolili za njegovega naslednika. Vsi so ga spoštovali in ljubili zaradi njegove izobrazbe, pobožnega življenja in plemenitega značaja. Trudil se je, da bi Čehi postali kristjani tudi po življenju. Naletel je na velike težave tudi zaradi rodovnih napetosti. Svoje apostolsko delovanje je uspešno nadaljeval na Poljskem. Spomladi 997 je šel kot misijonar med poganske Pruse, kjer je 23. aprila svoje življenje kronal z mučeniško smrtjo. Že leta 999 je bil uradno razglašen za svetnika. Svetega Vojteha zelo častijo Čehi in Poljaki kot Adalberta Praškega; kot 'apostola Prusije' pa ga slavijo Nemci, ker je bil prvi mučenec med poganskimi Prusi.

OBISK – Mravlja, kobilica in stonoga so se dogovorile, da se dobijo v stanovanju mravlje, da v miru popijejo kavo in malo poklepetajo. Kobilica in mravlja čakata debelo uro. Končno vsa zadihana vstopi stonoga. – »Pa kje si bila tako dolgo?« vpraša mravlja. – »Če pa je bil zunaj napis: Prosim, očistite čevlje!«